

Anh Đã Về Bên Em

Ở đó có chân trời rất rộng
Tóc dài em thả nắng mùa xuân
Sao chẳng gặp nhau trong tay nắm
Để thấy trời xanh biển thật gần

Thuở đó em như giọt sương mai
Sợ làm vung vỡ mảnh gương soi
Trời cho vay nắng, không cho gió
Vỗ về lên má, ép lên môi

Xuôi ngược trần gian, xuống biển dâu
Tóc dài đã cắt, lòng em đau
Trăng khuya chưa tỏ, nhang tàn khói
Em踱 hành qua một góc đời

Tuyết trắng thời gian lên tóc đen
Mùa xuân qua mất, mùa đông quên
Đau thân chim sẻ xa rời tổ
Anh ở đâu mà chẳng gọi tên?

Anh ở đây chờ ánh bình minh
Theo chân nai cỏ biếc đi tìm
Mùa hạ qua buồn đom đóm lửa
Trăng trên mây, gió nhốt trong rừng

Anh đã chờ em đồng khô mưa
Vành môi ướt đỏ, cánh hồng mơ
Đêm hôm ta gặp như nằm mộng
Xuân đã về trên mái tóc thề

Trang sức đời nhau lời ái ân
Em vui như chim sẻ ngoạn hiền
Gió gom nắng ngọc xanh màu mắt
Anh đã về bên em gọi tên

Biển cũng về bên em gọi tên
Bãi cát xa huyền thoại chân còng
Vườn anh cỏ biển thành lau lách
Làm tổ đôi chim sẻ vui mừng.

Nhìn Lại Quê Hương

Chạm êm ái da chân lên sỏi cát
Từng bước ngập ngừng, thông thả đường quê
Nắng nhiệt đới múa reo trên ruộng lúa
Con Cò ngóng nhìn kẻ lạ trên bờ đê

Hít thở ngất ngây mùi bùn đen rạ mục
Mất lạ lung nhìn ruộng mía trở hoa
Mấy năm xa Cau Dừa lên cao ngọn
Đâu cành che trời rợp bóng tuổi thơ

Ta thấy mặt ai hiện từ đáy giếng
Máu đỏ từ nguồn ngược một dòng trôi
Trong nắng lóa, xác xơ hang đậu thấp
Hiện tại nào đây, quá khứ xa rồi

Trong mắt ta hình quê hương lần cuối
Kỷ niệm chứa đầy vũng nước mưa đêm
Nhà mái ngói đỏ nung màu đất sét
Giờ rêu phong sơn vách kín im lìm

Xưa mơ bình nguyên bên kia dãy núi
Giờ nhìn thấy song ngập mặt tuyết bang
Xưa gói quê hương trong từng giấc ngủ
Giờ nhìn quê hương ánh mắt xa xăm

Mất thấy rộng một trời Tây, bể Á
Mờ bóng quê cha thất thiếu đường về
Đứng giữa trời nhìn núi cao biển rộng
Mới hay mình lạc mất một tình quê.

Nguyễn Lương